

Arbeidsdepartementet
Postboks 8019 Dep.
0030 OSLO

13. januar 2010

Deres ref.: 200902081-/EBB

Høring - utkast til forskrift om arbeidsavklaringspenger og utkast til forskrift om tilleggsstønader etter folketrygdloven kapittel 11 og endringer i ny § 11-13 tredje ledd i folketrygdloven.

Det vises til høringsbrev av 03.12.2009.

Utkast til forskrift om arbeidsavklaringspenger

Til § 1: KLP legger til grunn at alternativene a - d ikke er uttømmende, og at de ikke er ment å være kumulative. Det er sagt lite i forarbeidene om hvilke tilfeller som skal omfattes av unntaket fra kravet til forutgående medlemskap i folketrygden. Når også ordlyden i unntaksbestemmelsen er svært skjønnsmessig og åpner for flere typetilfeller, finner KLP det noe vanskelig å vurdere mer konkret hva unntaket skal omfatte. Dette vil eventuelt kunne bli beskrevet nærmere i rundskriv fra NAV.

Til § 2: KLP ser store likheter med dagens bestemmelser for tidsbegrenset uførestønad, og at man således fortsatt kan risikere lange stønadsløp, spesielt med tanke på unge stønadmottakere. KLP er enig i at man knytter unntaket opp mot helsetilstand, men vurderer det slik at formuleringen "en viss mulighet for å komme i arbeid" er svært skjønnsmessig. Flere stønadmottakere vil kunne komme inn under unntaket enn forutsatt da regelverket ble utformet. Tanken med arbeidsavklaringspenger var at man skulle ha et kortere stønadsløp/raskere avklaring. KLP ser muligheten for at unntaksregelen er så vidt formulert at den kan føre til en uthuling av det generelle varighetskravet på 4 år for arbeidsavklaringspenger.

Til § 3: KLP viser til den høringsuttalelse som ble gitt i forbindelse med forslag til lov om endringer i folketrygdloven (arbeidsavklaringspenger, arbeidsevnevurderinger og aktivitetsplaner), jf. Ot.prp. nr. 4 (2008-2009) s. 27. KLP ga der uttrykk for at en makstidsbegrensning pr. vedtak ikke er ønskelig.

Til § 5: Bestemmelsen regulerer fravær fra tiltak (første ledd) og fravær fra behandling (annet ledd). I forhold til fravær fra tiltak, er KLP i tvil om hvilken selvstendig betydning bestemmelsen har ved siden av lovens § 11-9 annet ledd, der det bestemmes at fravær på inntil 1 dag per meldeperiode ikke skal føre til reduksjon av ytelsen. KLP ser for så vidt at lovens § 11-9 annet ledd regulerer fradrag i utbetalingen, mens forskriftens § 5 regulerer hvorvidt det skal vurderes på nytt om selve retten til arbeidsavklaringspenger er oppfylt. Imidlertid finner KLP at bestemmelsen kunne vært formulert klarere.

Til § 10: Regelen om en maksimal opptrappingsperiode med 80 % arbeid i maksimalt 6 måneder vil kunne være en ulempe dersom mottakeren har prøvd å arbeide for mye for tidlig, idet man da vil kunne risikere å miste ytelsen dersom man likevel ikke klarer å komme tilbake til 100 % arbeid. Dette vil kunne medføre at mottakere som opplever at det ble for tidlig å arbeide 80 % eller mer, blir ytterligere arbeidsufør. Disse vil da ha mistet rett til flere opptrappingsperioder, noe som kan føre til redusert motivasjon for å komme i 100 % arbeid.

Til § 15: Bestemmelsens annet ledd synes å være lik bestemmelsen i lovens § 11-13 fjerde ledd. KLP stiller spørsmål ved hvorfor denne er tatt inn i tillegg til lovbestemmelsen. Dersom den er ment å utfylle lovbestemmelsen, kunne dette fremgått klarere.

For rehabiliteringspenger og tidsbegrenset uførestønad er det i dag bestemt at ytelsene kan utbetales tre måneder før kravet ble fremmet, såfremt vilkårene var oppfylt i denne perioden, jf. § 22-13. Hensynet bak regelen er at søkeren eksempelvis kan ha vært så vidt syk eller uvitende om sine rettigheter, slik at vedkommende må innvilges disse ytelsene fra et noe tidligere tidspunkt enn søknadstidspunktet. KLP stiller seg noe undrende til at det samme hensynet ikke skal gjelde overfor mottakere av arbeidsavklaringspenger, som er samme gruppe mottakere som inntil 01.03.2010 hadde rett til rehabiliteringspenger eller tidsbegrenset uførestønad. Så vidt KLP kan se har ikke dette vært spesielt utdypende redegjort for i Ot.prp. nr. 4 (2008-2009).

Til § 16: I bestemmelsens tredje ledd er det fastsatt at medlemmet plikter å tilbakebetale for mye utbetalt ytelse. KLP konstaterer at det ikke er satt noen vilkår for tilbakekreving, og setter spørsmålstegn ved hvorvidt denne bestemmelsen skal ha en selvstendig betydning ved siden av lovens tilbakekrevingshjemmel i § 22-15 som vel også skal gjelde for arbeidsavklaringspenger. Det må kunne tenkes tilfeller der feilutbetalingen er omstridt og skyldes spesielle forhold der en nærmere vurdering burde foretas.

De øvrige bestemmelser i forskriften har KLP ingen kommentarer til. Dette gjelder også forskrift om tilleggsstønader etter folketryktdloven kapittel 11.

Med vennlig hilsen
for Kommunal Landspensjonskasse

Käte Grøholt
direktør